

Lukasova koleša

(Belokranjska.)

V neki vasi je živel kmet Lukas. Imel je sicer precej veliko kmetijo, a obdeloval jo je slabo in gnojil še slabše. Lahko bi bil redil vsaj tri glave živine, če ne več, a vendar ni imel v hlevu nikdar več kot par volov. In še ta voliča sta kazala, da sta le slabo krmljena in večkrat lačna kot sita.

Tudi hiša sama je glasno klicala, da je potrebna beljenja in temeljite poprave, a gospodar Lukas je imel za vse gluha ušesa in slabe oči. Oknice so imele več slepih šip iz papirja kakor prozornih iz stekla. Pa tudi steklene šipe so javno izpovedovale, da niso bile že nekaj let umite.

Tik hiše je čepel za silo zgrajen svinjak, ki pa še ni imel nikdar nobenega stanovalca.

Vse gospodarstvo je kazalo, da njegov gospodar z družino vred ni imel smisla za napredek. Posebno glasno so govorila o gospodarjevi zanikrnosti koleša njegovega voza. Vedno so glasno evilila in škripala, ker ni nikoli mazal osi. Kadar je šel z vozom v hrib, so evilila žalostno in počasi: »Le—tos ni—smo kla—li, le—tos ni—smo kla—li.« Kadar je pa hitel voz navzdol, so evilila prav hitro: »Še ne bomo sedem let, še ne bomo sedem let, še ne bomo sedem let.«

Fr. Š.

Kopel pomaga

(Belokranjska.)

Mlad posestnik je zelo rad praznil kozarce. V začetku je zahajal v gostilno le ob nedeljah, a sčasoma je postal njen stalni gost. Domov se je vračal pozno ponoči in sitnaril, da je vsem presedalo. Nič niso pomagali lepi opomini skrbne žene, niti svarila in dobri nauki izkušenih staršev. Pač pa je družina vztrajno molila in prosila za njegovo poboljšanje.

Bilo je meseca maja pozno zvečer. Mladi mož je motovilil pošteno nadelan iz gostilne domov in pel svojo pijano pesem. Pot ga je vodila mimo vaše luže, v kateri so imele žabe ravno svoj nočni koncert. Moža je žabji zbor motil pri njegovem petju, zato se je ustavil in zaklical: »Žabe, tiho!« A te se niso zmenile za njegov opomin; nemoteno so nadaljevale svoj koncert. Moža je to še bolj razburilo, zato je stopil tik luže in ponovno zaklical: »Tiho, žabe!« Pri tem je dvignil desno nogo, hoteč udariti trdo ob tla, a zaradi vinjenosti je omahnil in štrbunknil v lužo. Žabe so pri priči utihnile in tudi mož se je v hipu streznil ter hitro zapustil hladno kopel. Ves moker je odhlačal domov s trdnim sklepom, da se bo poboljšal.

In res je hladna kopel v luži pomagala. Mož se je za vedno streznil.